

Kéri Edit: CSAK A BIZARR „PETŐFI – BAZÁR” ZÁRT BE
/Válasz Kovács László régész okt.10-i cikkére: Bezárt a bazár. (Magyar Idők)/

Bazárnak, azaz utcai zsvbvásárnak nevezte Kovács László régész a Magyar Idők október 10-i számában a Petőfi szibériai halálának problémáját, annak kutatását, és az egész 1989-es - és nem 1990-es, ahogy Kovács írja tévesen - expedíciót és eredményeit.

Ezáltal ZSIBVÁSÁRI ÁRUCIKKNEK TARTJA A CSONTVÁZAT, melyet akkor Barguzinban megtaláltunk! Azt, amelyet négy antropológus - két amerikai, B. Latimer és C. Simpson, egy burját, A. Burajev és Kiszely István – nemcsak 30-35 év közötti európai férfinak, hanem a kortárs irodalomban leírt 24 ponton egyező testi jel és a fotó, daguerrotypia alapján egyértelműen Petőfiének azonosított! Ezt ott mind a négyen jegyzőkönyvben aláírták! Négy szakember! Ezt Kovács mindig elhallgatja. A rendőrség öt jel alapján már azonosít egy áldozatot.

Annak idején Fekete Sándor felesége, Hary Márta újságíró egy cikkében Bargi-babának nevezte. Moldova György pedig egy kis komédiát írt az öreg zsidó Rebekka néiről, aki véletlenül beverte a bal sípcsontját a hokedliba. Ti. a száműzöttek sírjai a zsidó temető kerítése mellett voltak, és köztudomású volt, hogy Petőfinek beteg volt a bal lába, hegyre fel menve sántított, utána hosszan masszírozta. Egressy Gábor fia, Ákos írja le részletesen, egy visegrádi kirándulásról. A csontvázon ennek több bizonyítéka is van, és ezt mi, az expedíció tagjai, többször leírtuk. Ebből lett a Moldova-féle hokedli-baleset.

De ezek az emberek egyszer mélységesen fogják szégyellni magukat, ha egyszer – reméljük, nem sokára – végképp bebizonyosodik az egyre gyűlő adatok, történelmi bizonyítékok által az igazság: megegyezés volt Ferenc József és I. Miklós cár közt: a kétszáz ezer orosz katonáért cserébe elvihetik Szibériába és Kamcsatkára a magyar hadifoglyokat - nyilván fát vágni és utakat építeni – és ezt meg is valósították. Kb. 2500 hadifoglyot vittek el.

Az 1849. május 14-16-i bécsi, erről szóló minisztertanácsi határozatot 2002-ben szereztem meg másolatban a bécsi Staatsarchiv-ból, lefordítottam és Szolgaföldben címmel ugyanaz a Fehér Béla rovatvezető engedte közölni cikkemet a Magyar Nemzet Magazin mellékletében, 2002. aug. 31-én, aki most a Magyar Idők Lugas nevű szombati mellékletében lehozta Kovács László tudatosan hamisító cikkét!

A Polgári Törvénykönyv (PTK) a szöveggel kapcsolatos pereknél (hamisítás, plagizálás, tudatos elferdítés, hamis idézés, stb.) három fő - büntetendő - cselekvést sorol fel: 1. Valótlan tények állítása, 2. A való tények hamis színben való feltüntetése, 3. A bizonyító erejű tények elhallgatása. Kovács László mindhárom hamisító kategória nagymestere - már 1990. januárja óta, amikor - régész létére - részt vehetett a moszkvai antropológiai csontvizsgálaton (amelyhez nem értett). Igaz, perfekt orosz volt, sokáig élt Moszkvában, ott tette le orosz régész-diplomáját, talán tolmácsnak vitték. Cikkeiben, ellenünk 2003-ban írt "Csalóka lidércfény nyomában. A szibériai Petőfi-kutatás csődje" című könyvében hemzsegnék ezek az elemek, régebben rágalmozó, becsmérő, néha penetráns, tudóshoz nem illő, méltatlan stílusban is. Most ettől - valamiért - tartózkodott.

Sorra veszem állításom és vádjaim bizonyítását az ő cikke nyomán. Előtte azonban megjegyzem, hogy az ő alcímében még egy hatalmas tévedés van: "Petőfi szüleinek leszármazottai" - írja a DNS-vérmintavételekkel kapcsolatban. Petőfi szüleinek leszármazottai? Két leszármazottjuk, fiuk volt: Sándor és István, és csak egy unoka, a költő fia, Zoltán - (legalább is Magyarországon, mert Barguzinban is született egy törvénytelen fia, Alekszander). Zoltánka fiatalon halt meg TBC-ben, nem volt gyermeke. Az oldalági rokonok vérmintáit 2008-ban vették le Kiszely István ötletére és irányításával - Hrúz Mária és

Petrovics István testvéreinek a leszármazottairól! Egy régész-történésznek illene ismerni Petőfi családfáját...

A mintavételeket az esetleges későbbi, a csonttal való összehasonlítás végett preparáltatta Kiszely. Ez az összehasonlítás most - sajnos, már Kiszely 2012-es halála után - meg is történt 2015. január, februárban Sanghajban. Az eredményről márc. 13-án számolt be Budapesten egy sajtótájékoztatón Csengtao Li orvosprofesszor, az orvostudományok doktora (PhD), igazságügyi orvos szakértő, DNS specialista, akinek Morvai Ferenc, a Megamorv Petőfi Bizottság elnöke, szponzora adta át egy kínai kazáneladással kapcsolatos útján a két Hrúz Anna leszármazott vérmintáját és egy darabka szibériai csontot. Ez volt Morvai utolsó jó, sőt kitűnő ötlete! Mert most, július 17-én mindent tönkretett ezzel a nagyon „bizarr” ötletével: a csontváz nélküli, üres sírba való hamis temetéssel, egy üres urna-cirkusszal, egy ország népének teljes becsapásával. Erre majd később visszatérek. Hankó Ildikó a májusi Demokratában írt cikkének címe: Temetéshez halott is kell!

A sanghaji vizsgálat eredménye – mind a két vérmintánál! – 99%-os rokoni azonosság a szibériai csonttal! - De a sajtótájékoztatót az MTA - Kovács László háttér munkájával - teljesen elszabotálta. Egyetlenegy orvos, egy kémikus, biológus, DNS szakértő nem jött el, a beszámolót meghallgatni, a vizsgálat eredményét, leírását elkérni, kérdést feltenni, névjegyet cserélni! Ez a tény maga a tudományt, az érdeklődést, az információszerezést érintő botrány! De ebben Morvai is hibás volt. Úgy hívta meg az MTA új, matematikus elnökét, mintha egy kocsmából hívná ki, verekedni: „Most aztán jöjjön el az Akadémia elnöke, és a kínai szakértőkkel vitatkozzon, ne velem!” – Így senkit se lehet invitálni. Az elnök különben sose megy el, csak szakértőt küld. De szerintem Lovász László elnökhöz még csak a híre sem juthatott el a kínai sajtótájékoztatónak. A háttér munka szándékossága egyértelmű. De hát egy egyszerű 48-as honvéd-baka orosz hadifogságba való kerülése, csontvázvizsgálata is nagyobb érdeklődést kellett volna, hogy kiváltson - nemhogy Petőfié!!

A kínai-, angol - és magyar nyelvű, Li doktor és hattagú szakmai orvos-csapata által végzett vizsgálat jelentésére a budapesti Igazságügyi Orvostani Intézet orvosainak, DNS-szakértőinek kellett volna válaszolni! Nagy a gyanúm, hogy ők, az Intézet, senkitől nem kaptak sem meghívót, sem jelentést, leírást. Ha Kiszely élne - ő biztosan gondoskodott volna erről! És ki válaszolta meg a kínai DNS-teszt leírást? Mende Balázs antropológus, aki nem DNS-szakértő, aki viszont évtizedek óta Kovács eszmei barátja, és versenyeznek a szibériai expedíció gúnyolásában és Kiszely István gyalázásában. Ha egy antropológus - mint ő is - a Magyar Narancsban ír egy gyalázó cikket idősebb, nagy tapasztalatú, angol és USA szakmai kitüntetésekkel rendelkező, több külföldi ásatáshoz szakértőként meghívott kollégája, Kiszely munkájáról - ilyen címmel: "Az exhumátor félrelép", - (2001. ápr. 5.), akkor ott baj van. Nemcsak a stílussal, és nemcsak az újság kiválasztásával, hanem az emberi jellemmel is.

Az antropológus általában - mint Mende is - csak akkor jelenik meg egy ásatáson, ha csontvázat találnak, pl. egy temetőre bukkannak. Mende Balázs Gusztáv interneten lévő munkáiból, cikkeiből kiderül, hogy főleg honfoglalás-kori és avarkori temetők csontvázairól, azok fajtája, rassza megállapításairól ír - külső, alaktani, morfológiai megfigyelések, vizsgálatok alapján. Ismeri a csontok alakját, latin nevét. Vérrel nem foglalkozik. Temetőben dolgozik, és nem DNS-laborban.

Én nem értek ezekhez a vizsgálatokhoz, de úgy látom, hogy a sok-sok DNS-azonossági vonalból Mende csak egyet pécézett ki, amely szerinte a németországi, európai népességvizsgálat kimutatásánál - (tehát több százezer, vagy millió adat feldolgozásánál) - vonatkoztatható több ezer személyre is. És a többi, rengeteg azonossági vonal? Az eredmény a sok azonossági összegzése volt! Ezt 6 szakember mérlegelte - ő meg egy kis szálba kapaszkodva, a kákán is csomót keresve ledorongol - vita helyett, elutazásuk után! Ezzel az egy mondattal aztán ki is végezte "az Akadémia", vagyis a Kovács-Mende duó a két rokonvér összehasonlítását. Ezt Kovács úgy írja le cikkében, mintha ő nem történelmet, vallást,...

temetkezési szokásokat, tárgyak - pl. kard, szablya, melynek szakembere - kormeghatározását tanulta volna a bölcsészkaron, mint régész, hanem a természettudományi kar hallgatója lett volna, aki fehér köpenyben vért vizsgált egész életében.

De azért volt egy szakmai hozzászólás is, az RTL-klubban, Dr. Szentirmay Zoltán szülész- genetikus mondott rövid véleményt, a jelentést elolvastva, "Nekem ez kevés. Kellene mellé az állandóan ismétlődő rövid szekvenciák vizsgálata is." - De ezzel fejezte be: "Most már Hruz Mária csontját kellene összehasonlítani a szibériai csonttal, és az egyértelmű választ adna." - Tehát megdöbbsent a nagy hasonlóságon, nem röhögte ki, és azt kérte, amit mi is kérünk, kutatók, és kérte Kiszely szakemberként és Morvai pénzt áldozó mecénásként 26 éve!! (Talán Szentirmay szavára jobban hallgatnak az Akadémián...)

Cikke következő mondatában Kovács elköveti - a kínai vizsgálattal kapcsolatban "a való tények hamis színben való feltüntetése" vétket, - idézem: "Mivel ez nem is érintette a férfi-nő kérdést, nem került ellentétbe a barguzini csontváz kizárólagos női meghatározottságával". - Régész úr, ön nem tudja, hogy az összehasonlító, "mitokondriális" DNS-vizsgálatoknál nem lehet megállapítani a nemet? Az egy másik, külön vizsgálat, "kromoszóma"-teszt? Én is így folytathatnám: "nem került ellentétbe a barguzini csontváz kizárólagos férfi meghatározottságával". Mármint ott, a temetőben! Ön ezzel is félre akarta vezetni az olvasókat! Ez a vizsgálat egyik - egymásnak ellentmondó - eredménnyel sem kerülhetett ellentétbe! Ez tudománytalan módszerű sima megtévesztés!

Most rátérek Kovács sok kromoszóma teszt-eredményére, melyeket bőven és nagy örömmel tárgyalt. De előtte arról a problémáról, hogy hogyan, mikor, és kik által merült fel ez a probléma egyáltalán, hogy ez a csontváz egy nőé? Négy antropológus vizsgálta 2 hétig, és egyértelműen férfit állapított meg! Erről viszont Kovács - régészhez méltatlanul - hallgat! Soha nem írta le! PTK: bizonyító erejű tények elhallgatása! Akik ezt kiagyalták, 26 éve behúzott fékkel kiabálhatják: Nem megyünk tovább - mert ez egy nő!

Egy kisebb csontváz-problémát meg kell említsek ezzel kapcsolatban. A koponyáról állapítják meg első sorban - 80%-os biztonsággal - hogy nő vagy férfi. Elsősorban a fül mögött lévő "csecsnyúlványból" (processus mastoideus, ezt ott mind megtanultuk), és az állkapocs szögletességéből lehet látni, és még 1-2 helyről. A medence kisebb jelentőségű. Az ominózus csontváz medencéje viszont - bár a férfi-mérték (100) határán belül volt (96), - de szinte súrolta a határát. Barabás Miklós litográfiáján ez jól látszik, kissé széles a csípő. És egy Kertbeny Károly nevű homoszexuális újságíró, műfordító, Petőfi barátja ezt írta róla: "Sándornak rugalmas csipeje volt." Azaz: járás közben kissé ringott, szélesebb volt. (A kortársak leírásait a hatalmas Petőfi-könyvtárral rendelkező orvos-tagunk, Dr. Straub Imre gyűjtötte össze, az agnoszkálásnál igen fontos volt! A Petőfi Irodalmi Intézetnek sem volt ennyi testi-adat gyűjteménye!)

Egy Németországba emigrált idős magyar szülész-orvos, Dr. Walkowsky Béla mondta nekem pár éve - ő több tízezer gyereket segített a világra: "Minden angolkóros kisfiúnak szélesebb a medencéje, ezt figyeltem meg pályám során. Nem volt Petőfinek nagyon domború homloka, tyúkmelle, görbe lába és rendszertelen fogazata, vagy nem volt probléma az ízületeivel, nem volt dudoros a bokája, térde vagy a csuklója? Mert ezek az angol-kór fő jelei!" - Szinte felkiáltottam: "Atyaisten! Ez mind megvolt a csontvázon! A keskeny archoz képest nagy domború homloka volt. A mellkasa szűk, sovány, szinte gyerekes, - mind a két lába görbe, különösen a bal, - a fogai egymásra nőttek, a bal szemfoga nem fért el, ferdén kiállt és igen hosszú volt. A bal térdéről pedig hiányzott a térdkalács! És olyan pici volt, fejletlen, hogy egy konyharuhába kötötték össze. Hát akkor ezért volt kicsit szélesebb a medencéje - angolkóros, D-vitamin-hiányos volt. Törékeny kis testben hatalmas lélek és hatalmas tehetség!" - válaszoltam.

De 1989-ben két hónapi spekulálás után, szeptember közepén erre a medencecsont szélesség problémára ráugrott az ellenséges tábor: Fekete Sándor újságíró, Szentágothay

János professzor, az MTA volt elnöke, Katona Tamás - magát történésznek, majd néprajzosnak hazudó népművelő, Farkas Gyula antropológus, szegedi egyetemi kari párttitkár, Hajós Ferenc állat-anatómus - és egyre többen lettek. Rajzolták alul balerina-ruhában, fent atillában, bajusszal. Petőfi kabarétéma lett. Borzongok, amikor erre visszaemlékszem. Pedig először zsidó férfinak mondták - Fekete és Szentágothay professzor. is. (Fekete: Esti Hírlap, aug.5.). Sőt, Fekete később megtoldta rádió-nyilatkozatában ezzel: "beástak a zsidó temetőbe, s egy zsidó férfit ástak ki." De mivel a rassza, típusa abszolút nem volt sémi, és nem volt kavics a két szemén és száján - új fazonú kontra-véleményt kellett kiötlöni. Szeptember közepén már röhögve közölte, egy újság-fotó alapján, - anélkül, hogy a csontvázat látta volna - Fekete lapjában, az Új Tükörben Hajós Ferenc állat-anatómus - aki ugyan addig csak szarvasmarha - és kutya medencéket elemzett - : "De csinos egy női csontváz!" (Nagyon gusztustalan volt.) Szentágothay professzor is felnevetett: "Te, ez egy nő!" - és 26 éve ez a "sláger"! - és nem halkul el, bár a dalárda tagjaiból már kevesen élnek.

2. rész

*

*

*

1989. július 17-e után azonnal támadták az expedíciót, "csípőből lőttek". De miért? Mi az oka? A KGB! - amely sajnos a mai napig titkolja, zárolja az 1849-es intervenciónak a magyar hadifoglyok elviteléről szóló iratait! Egy téves felfogás miatt, - és talán éppen Petőfi az oka. Talán úgy gondolják, hogy a világ nagyon elítélné őket, mert a világszabadság nagy költőjét elvitték rabnak a hideg Szibériába. De ez Ferenc József bűne volt, - és nem az övék - hogy a magyar király saját állampolgárait engedte Kamcsatkáig is elcipelni, annyira megijedt a tavaszi hadjárat magyar győzelmeitől, és annyira kellett segítségül a kétszázezer orosz katona! És honnan tudták volna, hogy egy nagy költőt visznek el? Petőfi civil nyári öltönyben sebesült meg - nagyon súlyosan, szíve fölött a bal 3. borda befelé el volt törve, de életében összeforrt. Barátja, a német forradalmár, Franz Friedler, Bem kémje vitte be szekéren Segesvárra egy paraszthoz, aki bevitte a kórházba, ahol senki sem ismerte őt. A részleteket Falus Ottó Pál-tól tudjuk, dédunokájától - megmaradt Friedler naplója. A kórházból másnap reggel a fiatal sebesülteket elvitték az oroszok, erre engedélyük volt az osztrákoktól. Ezt Grotenhelm orosz tábornok is leírja hadinaplójában, valamint Bartha János százados is leírta a hatvanas évek végén Jókai lapjában, a Hon-ban, hogy a segesvári kórházból a fiatal sebesülteket aug. 1-én elvitték az oroszok. Honnan tudhatták volna, ki az az eszméletlen, véres sebesült? Ma már Bécsben minden zárolt Habsburg anyag kutatható a levéltárakban. A Romanovok is eltűntek - miért kell titkolni a kamcsatkai turista útjaikat - bűneiket? Ez ma már történelem. És minden igazság kiderül egyszer.

De mi köze ehhez és a KGB-hez a magyar Akadémiának? Pár éve furcsa fény derült erre, az MTA és a KGB-ÁVH vegyes páros kapcsolatára, melyet Végyvári József volt rendőr őrnagytól tudtam meg, és leírtam két részletben, Régmúlt-félmúlt címmel a Demokrata 2012. jún. 27. - és júl. 4-i számában. Végyvári szerint a Rákosi- és Kádár-rendszerben végig 15 szigorúan titkos tiszt (Sz.T. tiszt) vezette az MTA-t - dupla állásban és fizetéssel, mint Medgyessy. (Tehát Szentágothay és Kosáry is SzT-tisztek voltak!) Tudós diplomával, és belügyi-taktikai kiképzéssel. Ezenkívül még vagy 50 "hálózati személy" dolgozott az MTA-n. - Úgy látszik nem csak a pécsi uránról, az esetleges gáz-olaj felbukkanásról, repülőgép tervezésről, iparról akartak mindent tudni, sőt, irányítani, hanem a történelem is fontos volt: 1849, Gulág, a magyar kint élő kommunisták Sztálin általi kivégzése, 1956. - ezek "átírása", vagy letagadása! Megdöbbsentem. Logikus volt, hogy a 15 SzT-tiszt: elnök, alelnök, főtitkár, könyvtár-, levéltár-, kéziratigazgatója és az összes tudományág vezetője. Az egyik vezető - aki alelnök is volt, Tigyi József biofizikus, nagy ellenségünk, 1956-ban Baranya megye munkásörparancsnoka volt. Hát így nézett ki a természettudomány elitje az "átkosban"? Nekem is több furcsa élményem volt akadémiai vezetőkkel kapcsolatban. Kosáry Domokos,

az MTA történész elnöke 2001. május 3-án a Hadtörténeti Intézet nagytermében lefolytatott "női csontváz" vitán, értekezleten lila fejjel, ultra-tenor hangon kiabált velem, mert fegyelmezett hangon, de keményen megbíráltam, amikor kiderült, hogy már 1985-ben tudott a bécsi "Szibéria-Kamcsatka" határozatról, mégis állandóan azt hangoztatta, hogy "lehetősége sem volt annak, hogy Petőfit kivették volna." A bírálatom csak ennyi volt (magnón van!): "Professzor úr, ez történelmietlen magatartás az Ön részéről!" Úgy kiabált, mint egy ávós tiszt. 3 tanúm van. - Babus Antal, az MTA kézirattárának osztályvezetője letagadta nekem 2011-ben - ezt írásba is adta kérésemre, júniusban! - hogy Petőfi 28 szál haja, Szendrey Júlia borítékjában, - náluk lenne - holott pontos irodalma van. De megtudtam a kézirattári őrzési számát - Ratzky Rita, a Petőfi Irodalmi Intézet igazgatónöje egyik könyvében volt leírva! (1989 előtt!) - és amikor Babus lázas beteg lett, kikértem a borítékot kézirattári szám szerint - láttam benne Petőfi és Júlia külön hajtincsét! - és lefotóztattam! (1978 óta van MTA kézirattári kutatási engedélyem.) Első beszélgetésünkön ő úgy bökdösött felém és kérdezte nagyon keményen, "ki volt az a titkár? Ki volt az a levéltárosunk, aki ezt elmondta?" - hogy kénytelen voltam ezt mondani: "Ne haragudjon, de nem rendőrségi kihallgatáson vagyok!" - Mellesleg az ő alapidplomája: orosz nyelv.

És be kell valljam, - nekem gyanús Kovács László ellenünk írt könyvének a rendőrség Rákosi-korszakbeli agresszív, végig támadó - nem tudós vita stílusban írt hangneme. Bakay Kornél régészprofesszor, aki annak idején aláírta Kovács MTA levelező tagsági kérése ajánlását, a könyve elolvasása után ezt mondta nekem: "Megbántam, hogy aláírtam neki!" De Kovács még Barguzinba is elment 2004-ben, hogy rávegye a falu népét: követeljék vissza a temetőbe az elvitt „női” csontvázat. (Ki irányítja ezt a nagy vehemenciát?) De az ötezres kisvárosból csak 36 veterán ment el (80-90 évesek) - háborús kitüntetéseiket kitűzve. De a falu népe később a Duna TV-nek büszkén mondta: "Nálunk élt az a világhírű költő, Petyefi!" És a Bajkálon 1989 aug. óta úszik egy Petyefi nevű hajó - az elejétől végig fantasztikus módon mellettünk álló Nyikolaj Krjucskov burjátiai miniszterelnök helyettes ötletére és parancsára. Ma is ez a hajó neve. És Barguzin lakói hazugságnak tartják a "női" mesét. És szabotálták Kovács László akcióját...

Most pedig a sok kromoszóma vizsgálatról. A legritkább esetben csinálják meg, mert nincs rá szükség. A temetőben, ásatásoknál 5 perc alatt megállapítják, hogy férfi vagy nő. Barguzinban is így történt, mind a 28 csontváz vizsgálatánál. A rendőrség meg az áldozatok ruhájáról, hajáról, bajuszáról rögtön meg tudja állapítani a nemét: A kromoszóma-vizsgálathoz néhány grammos csontvázdarabka kell, amely fantasztikusan kicsi. Kicserélése egy laborban gyerekjáték a KGB és társszervei számára. Elhatározták tehát - a négy barguzini, és az öt újabb USA-vizsgáló pozitív véleménye után feleslegesen - a kromoszóma trükk-háború elindítását, Magyarország népének teljes megbolondításával, becsapásával. Főleg az USA-ban! T.i. 1991-ben - Ny. Krjucskov segítségével - kijutott a csontváz az USA-ba - majd beszámolok róla. De ott Soros vette át az üldözésünket és az elnöiesítést! Erről tavaly, 2014. március 15-én számolt be nekem Jakab András tolmácsom jelenlétében az Akadémia melletti japán kávéházban Alekszej Tyivanyenko régész-történész kandidátus, szibériai kutatótársam 1988 óta, akit akkor a Magyarok Világszövetsége hívott meg Budapestre. "1992-re már csak én maradtam kint Petőfi-kutató" - kezdte. "Ezután határozta el Soros, hogy engem erről "lekapcsol" - de erre csak évek múlva jöttem rá." - Előtte én forszíroztam: "Igaz, hogy évekig Soros-ösztöndíjat kaptál?" - "Igaz, igaz." És elmondta az egészet. Én rögtön gondoltam, hogy az 1991. decemberi, Agro-Hotelben rendezett Petőfi-értekezlet miatt ijedt meg az MTA, az amerikaiak kemény követelése miatt: "Hrúz Mária csontjáért és az összehasonlításért". Tyivanyenkót 1992-ben letiltotta minden levéltár a 19. századi hadi foglyok és Petőfi kutatásáról - majd nagy Soros ösztöndíjat kapott - más téma kutatására. (Mellesleg Tyivanyenko is beszélt az Agro-konferencián, ahol Deborah Fisher washingtoni patológus-genetikusnő azt kérdezte: „Hrúz Mária magasabb rangban van, mint Lincoln elnök édesanyja?

Mert belőle kaptunk egy kis csontot, hogy azonosíthassuk az elnök maradványait.” Tyivanyenko pedig állította: Petőfit találtuk meg!) Soros egy csinos izraeli kutató-társnőt is küldött Ulan-Udéba, aki miatt ő otthagyta feleségét és két gyermekét. (Mi is hallottuk, hogy Izrael és több utazás is volt.) Évek múlva a nő elment. „Edit, én nagyon mélyre süllyedtem. A Bajkál-tó a Föld legmélyebb tava, de én annak a mélyére süllyedtem. Ezért élek 14 éve egyedül” - mondta keserűn. Majd összefonta két mutatóujját: "Így fonódik össze Soros és a KGB. Erre későn jöttem rá."

No, ezért nem érdekel bennünket Kovács listája, a sok hamis, kicserélt csontú amerikai labor- eredmény. - Megvan nekem is az egyik, az 1994. májusi női eredmény (female). De: neve: "no name". Nincs neve. Lelőhelye: "unknown" - ismeretlen. Nincs bíróság, amelyik ezt elfogadná hitelesnek! A régészet szabályai szerinti neve: „Barguzin, 1989. júl. 17. - 5-ös árok, 7-es sír.” És Kovács László mit mondott erre a jelentésre Borzák Tibor újságírónak, expedíciós társunknak? "Azért nincs neve, mert nem az amerikai Társadalombiztosítás fedezte a költségeit a vizsgálatnak." - Kovács úr, ez röhejes magyarázat! Én erre a vizsgálatra azt szoktam mondani: "Ez lehetett a Soros sógornőjének a bütyökcsontja is - operáció után." Az MTA kedvenc szórakozása lett a különböző - szibériainak mondott - csontdarabkák kromoszóma vizsgálata - és véletlenül mind nő lett. Továbbra is semmibe vették - nem is említették! - az öt: Washingtoni, Pennsylvaniai, Clevelandi szakember egyöntetű eredményét, morfológiai vizsgálattal - Kiszelyék megállapításával egyezően. Kedves MTA - ez tudománytalan módszer így! Kovács sem írta le soha a férfi megállapításukat. Ismételjem: PTK - bizonyító erejű... stb. De Kovács legnagyobb elhallgatási bűne a mi, egyetlen, titokban megvizsgáltatott londoni kromoszóma-eredményünk: "egyértelműen férfi" (male). Londonban adta le a csontmintát Kiszely személyesen 2001. áprilisában a repülőtéren, levelezés után, amikor Morvaival elhozták a csontvázat az USA-ból 10 év után, - Mark G. Thomas genetikus professzor 2001. júl. 27-i és aug. 9-i faxában is közölte: a minta: férfi. (The sample is male.) Ezt megtudta főbesúgónk, az "amatőr rádiós" Kardos Lajos, aki mellel a posta rádió-hírközlő (és szerző?) osztálya főtanácsosa volt, Lakihegyen lakik, az ORTT-ben az MSZP képviselője volt. 1994-ben Horn Gyula államtitkára lett! A Ferihegyen ismertük meg, utolsó pillanatban ragasztották ránk. És a hír pillanatok alatt a KGB "világpókhálójára" került. Hirtelen egy svéd kolléga figyelmeztette Thomas professzort, hogy más módszerrel is meg kellene vizsgáltatni - hiszen Petőfiről van szó! De a professzort háromhetes konferenciára hívták külföldre. Visszajöve új vegyszereket vásárolt az új vizsgálatához és október 8-án közölte Morvaival: Ez a vizsgálat nőt mutatott. - De üzenetét mégis azzal fejezte be, hogy "kevésbé bízok a régi csontok nemi vizsgálatának használhatóságában, mint az összehasonlító DNS tesztekben." Vagyis: adjanak egy kicsi csontot Hrúz Máriából! - Biztosan megdöbbsent, és nem is fordult vele elő, hogy egy minta egyszer férfi, egyszer nő. Egy Petőfi-hajszál is elég lenne! - De nem - nem kapunk. Folyik a csontszilánk-háború... Pedig Mark Thomas ezek után is összehasonlította volna! Mit ír most erről Kovács László? "Közvetlenül Thomas professzortól kértem felvilágosítást... mellékelte... a Morvainak 2001. október 8-án elküldött levelét is, amelyben egyértelműen a női nem-meghatározásról tájékoztatta." - Micsoda tudomány-gyilkoló erkölcstelenség ez, Kovács László?? Válogat a kendermagban? Az előző férfi-eredményt miért hallgatja el? És maga az MTA levelező tagja, és a régészet-tudomány doktora? Mindig ilyen módszerrel bizonyítja az állításait?

Egy budapesti női eredményről is ír cikkében: "melyet az MPB (Megamolv Petőfi Bizottság) egyik tagja rendelt meg... 2007-ben, a budapesti Hospinvest-nél." - Miért nem írja le a nevét? Kardos Lajos volt, a főbesúgónk! Kapott Morvaitól egy darabkát - amikor Morvai 2006-ban lemondott az elnökségről - és ki ragadta magához a karmesteri pálcát 3 perc alatt? A sosem kutató "amatőr rádiós", akinek még nem sikerült megtudnunk SzT tiszti rangfokozatát. Hogy mi került a laborba, nem tudjuk. Marad slágernek a kromoszóma-teszt.

Kovács részt vett az 1990. januári moszkvai, a szovjet és magyar Tudományos Akadémia és MPB közös csontvizsgálatán. Az eredményről ezt írja: " Egy női maradványt tártak fel. Ezt Nyikolaj A. Makarov régész már az 1990. januári moszkvai konferencián kifejtette." Mi köze egy régésznek a csontvázhhoz? - ő csak vizsgálja a koporsót, meg a nyakláncot! De az egész válogatott szovjet-magyar tudós csontbrigád vizsgálata szégyenletes és botrányos volt! Magyar részről részt vett: Harsányi László igazságügyi orvos, aki 1957-ben sok aljas, hamis halotti jelentést írt "ávósok haláláról", Szabó Árpád, Gyorskocsi-utcai rendőrorvos, Farkas Gyula antropológus, kari párttitkár, és Dezső Gyula biológus (aki most április 15-én leszélhámosozta Morvait!) Előtte a moszkvai magyar nagykövetségen lettek vendégül látva - és kaptak utolsó "párt-eligazítást." A szovjet szakemberek végigröhögtek az egészet, gúnyolódtak. (Egy koldus csontváza nagyobb odafigyelést érdemelt volna.) Piaci kofamérleglen mérték meg a koponyát. Nem volt gramm, az egyik nevetve dobott be egy kopeket: Ez épp egy gramm! A koponya úrméretét apró üveggolyókkal szokták lemérni, ők sárgaborsót hoztak: ez is jó lesz. Szabó Árpád rendőrorvos összeragasztotta a koponya alsó és felső részét, és azonnal megfogta - a homlok részénél fogva és leemelte. Az alsó állkapcsa - a férfias! leesett a köre és apró darabkák letörtek a szögletből. Igaz, hogy rengeteg fotó és film készült már róla. A Demokratában 2001. áprilisában erről így írtam: Tudósok, mint bűnözők. És végig Kiszelyt bírálták, gúnyolták. A. Alexejev antropológus professzor, aki Németországban is tanult, és jobb érzésű volt, kínos volt neki az egész, és ez az ő laboratóriumában történt, végül kifakadt: "Ez már nem csontváz-vita, hanem Kiszely-vita! Én ismerem az ő egyik német nyelvű szakkönyvét, kitűnő antropológusnak tartom!" - És átment a saját szobájába, de jól nyitva hagyta az ajtót, és így telefonált a feleségének: "Édesem, későn megyek haza, hosszú vizsgálat lesz, előttem fekszenek a nagy magyar költő csontjai." Ezt hallotta Nehéz Mihály tolmácsunk és Straub Imre orvos-tagunk, aki jól tudott oroszul, meg természetesen az oroszok is. Nagyot hallgattak. Hallotta Tyivanyenko is, és az Ulan Udéból odarepülő Ny. Krjucskov is, kíváncsi volt a vizsgálat hangnemére, a résztvevők viselkedésére. A szakmai jelentést ketten írták alá: Alexejev és Harsányi. De olyan, mint egy sakk-döntetlen. Se nem férfi, se nem nő. A csecsnyúlvány férfias, a medence nőies... ez korrodálódott, az értékelhetetlen.. stb. Szó sincs arról, hogy egyértelműen nőnek írták - amit a mai napig hangoztatnak. Egyébként Ny. Krjucskov később elment Jelcin-hez, beszámolt neki a sokszor hamisan mérő, láthatóan a KGB által irányított szakemberek vizsgálatáról, elmondta neki a véleményét és Jelcin anullálta, megsemmisítette ennek a vizsgálatnak az eredményét 1992. júl. 27-én! A kulturális miniszterhelyettes, a temetőben végig velünk volt Petrunyin faxon értesített bennünket erről és arról, hogy új csontváz-vizsgálatot rendelt el Jelcin - és hogy gratulál mindnyájunknak. Kiszely 1992 végén megjelent Mégis Petőfi című könyvében is le van írva a 271. oldalon. Kovács nem vesz róla tudomást, és mondja tovább: Ott nőnek nyilvánították! Pedig Jelcin Oszipovot, a szovjet Tud. Ak. elnökét bízta meg az új vizsgálattal. (A csontváz már az USA-ban volt, de az anullálás a fontos.) De egy tudósnek nincs joga egy megsemmisített véleményre, vagy leírásra hivatkozni. Mi ez az erőlködés?

3. rész

*

*

*

Most pedig Kovács Ny. Krjucskovról írott hazugságáról. (Régen egyszer szinte meg is fenyegette: felelni fog még ezért, amit a csontvázzal tett, segítette kilopni az USA-ba!) Krjucskov egy nagyon okos, merész, határozott ember: Végig segítségünkre volt. Én az elő-expedícióban, 1989. áprilisban tárgyaltam vele. "Asszonyom, fogalma sincs, hogy támadnak engem, hogy ne adjak ásatási engedélyt. Adjon egy kapaszkodót, egy bizonyítékot, dokumentumot!" - Elmondtam neki a sok 1916-os bajkálói öreg magyarokkal való találkozást is, de: legfontosabb, amit Tyivanyenkóék megtaláltak, Eliaszov gyűjteményében. "A néprajzi professzoréban?" - kérdezte. – „Igen! - Maria Morokova Petrovics-emlékei, kislány volt, a

tanyáról járt be tojással, túróval szombatoként Anna Kuznyecová-hoz is, akinél Petrovics lakott. Nagyon messziről számúzték: a királya Franc volt, zsarnok volt, harcoltak ellene, meg is ijedt - segítségül hívta a mi Nyikolkánkat..." Rávágta Krjucskov: „I. Miklóst! Na, akkor ez a magyarok elleni intervenció! Holnap kikérem a levéltárból!" - és rövidesen megadta az engedélyt. Szerintem később látott titkos fogolylistákat is - de nem beszélhetett róla. Mit ír róla Kovács? "A barguzini csontvázat vissza kell temetni szibériai sírjába - ahogy azt a Megamorv Petőfi Bizottság (MPB) vezetője, Morvai Ferenc, valamint Kiszely István, burját részről pedig Nyikolaj Ivanovics Krjucskov miniszterelnök helyettes, és V. D. Ricsinko 1991. február 6-án szerződésben rögzítette."

Kovács úr megint ferdít - magyarán hamisít! De itt aztán nagyot! Mi van leírva és mi történt előtte? 1991. január elején Kosáry Domokos MTA elnök levelet írt a szovjet akadémiának, hogy: „ők ezt a csontvázat nőnek tartják, ezért kérik, hogy a Moszkvában (a Kreml-ben!!) őrzött csontvázat temessék vissza Barguzinban a régi sírjába." Valóban nem megsemmisítést írt, ez nem "az általunk hangoztatott vád" - mint Kovács írja. Sem én, sem Kiszely, sem a többi kutató tagunk ezt nem "hangoztatta", ez csak Morvai szokásos túlzása a bulvár-sajtónak nyilatkozva.

Ezután a levél után Krjucskov egy nagy tervet eszelt ki a csontváz megmentésére, a visszatemetés ellen, szinte katonai stratégiával. Elhatározta, hogy még egy sanszot ad a vizsgálatokra Kiszelyéknek, és e célból magukkal vihetik a csontvázat. De nem Magyarországra, az MTA karmaiba, - hanem Cleveland-be, Latimerékhez! Engedélyt ad majd a kivitelre - de a cél-várost elfelejti beleírni. Vegyenek egy kis, kemény bőröndöt, amibe a teljes csontváz belefér, Kiszely éjjel szakszerűen pakolja át aznap, amikor ő kihozza a Kremlből. De másnapra már legyen meg a Morvai házaspár repülőjegye Moszkvából egyrészt Amerikába - másrészt a KGB becsapására Budapestre is, oda Kiszely és Nehéz Mihály tolmács részére is. És elkezdődött a krimi. Krjucskov 1991. február 6-án a moszkvai rezidenciáján adta át nekik a Kremlből kihozott katonaládát, benne Petőfi csontvázat. Aláírták a szerződést, melyet már aláíratott a másik miniszterelnök helyettessel, Rincsinoval (és nem Ricsinko-val), mindnyájan aláírták, Nehéz is, ki a fordításnál elnézte Rincsinó nevét. (Ezt idézte Kovács László, rosszul.) Idézek a szerződés 1. bekezdéséből: "Megtörtént...a Petőfi Sándor földi maradványaiként feltételezett, és így számon tartott csontváz átadása a további azonosítási vizsgálatok elvégzése céljából." - Döntse el az olvasó Kovács becsületességét az idézésnél!! - "A későbbiekben negatív eredménynél vissza kell temetni, - pozitívnál viszont a SzU-ba (Moszkvába) kell vinni, ahol hivatalosan adják át, a törvényes előírások szerint." Úgy vélem, állam az államnak és nem egy expedíció csoportnak, és ünnepélyesen. Krjucskov akarta visszatemetni?? Ő másnap taxival ment ki (nem a saját kocsiján) a repülőterre. Nem engedte a gumiszőnyegre tenni, a körforgóra a bőröndöt, hanem személyesen vitte át a belső "utazók büféjébe". Szalutáltak neki, s ő mosolyogva vitte át Petőfit a kordonon. De előtte kioktatta Nehéz Misi: „A gép ekkor és ekkor hagyja el a SzU légtérét. Ha előtte megtudják, hogy Petőfi rajta van - visszafordítják! Addig kell húzni az időt - mert a KGB meg fog jelenni a szállóban! Azonnal menj taxival Kiszelyhez - a láda kulcsát idő előtt át ne adjátok! Fogj mindent Morvaira, hazudozz, káromkodj, ha kiderül, a ládában csak üvegek, papírok vannak. Én lehet, hogy holnap már nem leszek a posztomon - vagy le is tartóztatnak. A KGB-től kitelik, hogy még ki is végeznek, - de ezt meg kellett tennem - Petőfiért!" Ennek az embernek a neve be fog kerülni a magyar irodalomtörténetbe!! A KGB bevitte őket hamar, Misi végigcsinálta a cirkuszt, el tudták húzni az időt - nagy ordítás volt a láda kinyitása után - de a csontváz szerencsésen az USA-ba röpült - a barguzini temető helyett.

Van Kovács László cikkében egy érdekes mondat: "2013-ban magam tájékoztattam az azonosítás magyarországi helyzetéről (K.E.: tehát az "anullált" vélemény pesti női változatáról) a burját kulturális minisztert, javasolva az immár szakértő nélkülivé vált csontváz visszatemetését."

Szakértő nélkülivé? Kovács úr! A négy antropológus közül csak egy halt meg, Kiszely István. A. Burajev annak idején leadta hosszú jelentését Petőfi agnoszkálásáról Leningrádban. Évek múlva nyilatkozott a Kecskeméti tv-nek: Az ásatások után nagy politikai nyomás nehezedett rájuk ez ügyben. Ő ma Ulan-Udéban a Tudományos Akadémia munkatársa és tartja magát a régi véleményéhez. Ő élő szakértő. A két amerikai is él. Amikor Latimer megtudta Geönczeöl Gyulá-tól, aki dupla-, USA-állampolgár is, hogy nálunk nőnek mondják a maradványokat, felugrott dühében, a keskeny karosszék a csípőjére ragadva repült vele, és szinte ordított: Micsoda? Én ne tudnék megkülönböztetni egy férfi koponyát egy nőétől? Kikérem magamnak! Miféle cigánynépség ez a magyar, hogy nem kell neki a nagy költője földi maradványa? (Erről szóló beszámolója Geönczeölnek: Demokrata, 2001/26-os szám, Petőfi csontvázának megnőiesítése.) Ők annak idején nem csak a közös barguzini szakértői jelentést írták alá, hanem készítettek egy külön 2 és fél oldalas, kézzel írott beszámolót is. A hosszú címéből: "Its identification as Petőfi Sandor," azaz: Annak Petőfi Sándorként való azonosítása. Az általuk nekem is – a könyvem: Petőfi Szibériában?! – írásakor megküldött dokumentum utolsó mondatára felhívom a szablya-szakértő úr figyelmét: "There is nothing that would disqualify this skeleton from being that of Sandor Petőfi". Magyarul: Semmi sincs, ami diszkvalifikálhatná azt az állítást, hogy ez a csontváz Petőfi Sándoré." - És ez a két szakember nem fog a szájából más testrészt csinálni!

Kovács viszont a megnőiesítési szakmában új, képi módszerhez is folyamodott. A júliusi Rubicon folyóiratban olvasható "Barguzin fantomja" című cikkéhez több fotót csatolt. Az egyikben Latimer tart a kezében egy koponyát. Aláírás: Petőfi koponyája. És mit ábrázol? A száműzött tengerésztiszt Küchelbecker feleségének dús hajú koponyáját, hátul nagy kontya maradt, nyolc centis hajtűkkel ... szegény, már meghalt egri nagy kutató-társunk, a Hevesi Szemle főszerkesztője, Pécsi Pista rosszul is lett a látványtól: Jaj, mindjárt hányok - mondta. Kovács úr, ez is PTK-ügy: hamis tények állítása.

De a memóriájával is baj lehet már, mert nemcsak a híressé vált expedíció évét felejtette el, hanem Kiszelyné Hankó Ildikó RTL Klub-beli tv filmes interjúját is júliusnak írja, kvázi a temetés után nyilatkozott, holott ez a fontos vélemény és tény bejelentése március 14-én történt, a kínai sajtótájékoztató után, Kiszely István antropológus-újságíró nő özvegye által. Azért kereste fel a stáb, mert előző nap a Bors újság tetején Morvai arcképe volt ezzel a felirattal: a koponya nálam van! Holott előtte a Borsnak, a Blikknek, és hevesi újságoknak sorra nyilatkozta: amikor meghoztuk az USA-ból a csontvázat, Kiszely ketté osztotta, a koponyát magánál tartotta, a többi - a vázcsontokat - Morvainak adta át. Júniusi nyilatkozatában már azzal is megtoldotta, hogy a spejzában volt eddig, egy számszoros sportszatyorban. Ennyi bődületes sok hazugságot nem lehet elviselni. Nincs antropológus a világon, aki ketté osztana egy csontvázat, pláne nem Petőfiét. Kiszely István 2001-ben Morvaitól Amszterdamban elválva elvitte azt egy nyugati katolikus kolostorba. Morvainak viszont más várost mondott, tudatosan. Tudta, hogy Morvai dicsekedni, pletykálni fog bulvárlapoknak. Morvai a mai napig nem tudja, melyik kolostorban őrzik Petőfi csontvázat. Nála soha nem volt, egy percig sem, csak néhány apró ujjsontocska vagy csigolya, mintavétel céljából. Ezért őrjög, mert birtokolni akarta azt, a pénzéért.

A csontváz kb. egy hétig volt 2007-ben Kiszely István lakásán. Kovács cikkéhez mellékelten megjelent erről egy fotó is, az október 10-i számukban. Csontmintákat vett le belőle a 2008-as nagy Petrovics-Hrúz találkozó vérmintáihoz, összehasonlítás céljából. Aztán a pap visszavitte. Őrzik, és imádkoznak érte, hogy a Jóisten nyitassa meg a még titkosan kezelt cári levéltárak ajtaját, valamint a Petőfi család kriptájában levő Petrovicsné Hrúz Mária koporsóját, és Szendrey Júliának az Akadémián őrzött borítékját, melyben Petőfi hajtincse van. Az igazság percek alatt ki fog derülni, és végre szeretteihez kerülhet a Kerepesi-Fiumei úti Nemzeti Sírkertben Petőfi Sándor, és nagy, méltó temetése lesz.

Mert ez a szélhámos, link, csontnélküli temetés, a nagy pénzen vett stadionos-cirkusz, az ország átejtése, nem volt más, mint "sok hűhó semmiért". A szegyetől majdnem belebetegedtem. Most igyekszem röviden leírni a tényeket, mert azért ezt az egész országnak tudnia kell. Morvai bedühödött az MTA állandó elutasítása miatt, és elhatározta, hogy ő pedig mégis csinál egy nagy temetést. - "Ökonómikus lesz", írta Morvai, ökomenikus helyett, négy pappal, ezer rendőrrel, mentőautókkal, nagy zenekarokkal, és egyetlen szónokkal, mert ő majd elmondja, Petőfi minnek volt a "szimbóluma", nem kell ahhoz író, költő, vagy állami vezető, irkászok. Vett egy sírhelyet a Nemzeti Sírkertben, az ügyvédje nevére. Csináltatott rá egy márvány síremléket, utolsó napig álcázva a feliratot: Itt nyugszik Petőfi Sándor. Ehhez is joga volt a jelenlegi törvények szerint. Bárki bármit ráirathat a saját tulajdonú sírkövére. (Pl. Itt nyugszik Hitler Adolf.) Igen nagy valószínűséggel vásárolt Morvai vidéki sírásóktól - valamelyik 300 éves régi temető felszámolásakor - egy csontvázat, koponya nélkül. Ennek a csontváznak rendezett Nagyrédén, május 22-én a halottasházban egy "azonosítási cirkuszt", közjegyző, polgármester jelenlétében. Szakember antropológus nélkül, egy régész - akinek erre nincs kompetenciája - lefűrészelgetett három kis darabot belőle, azt közjegyző előtt három kis üvegbe zárolták, mint Petőfiét! Felolvasták a moszkvai csontvizsgálat tételes csontlistáját és hogy hány darab maradt belőle, valamint a koponya hiányát. Ez a nap a család és bűntény szörnyű kombinációja volt, tönkretéve az 1985 óta folyó kutatásokat. Láttam egy júniusi Bors-ban a hátsó keresztcsont fotóját, semmi köze a szibériai medencecsonthoz. Az ásványokban dús, savas magyar földtől csupa luk az egész, amiből a temetés korára lehet következtetni - ez több száz éves lehet.

Majd Morvai nyilatkozta több újságnak: többtonnás beton szarkofágba teszi, és úgy temeti el, hogy el ne lopják Petőfit. (Megbolondult?) A temetésen osztogatott füzetben van egy fotó: három ember daruval enged le egy szörnyű nagy betonkockát, egy megásott gödörbe, de hogy egy ripityára tört ember csontváza van-e benne, vagy csak szintiszta beton, ezt nem lehet tudni. A fényképen hátul két bokor van. (Szerintem ez a nagyrédei telkén készült.) A temetés előtti napokban elhíresztelte: már június közepén titokban (daruval?) eltemette a fiemei úti sírba. De azért július 17-én reggel exkluzív temetést rendezett 100-150 embernek, egy esernyő-tok szerű henger alakú fekete urna ünnepélyes sírba eresztésével. A becsapottak könnyeztek. Mint a rendőrség a temető feljelentése miatt kivizsgálta, üres a sír és az urna is. De akkor hol van a rédei csontváz? Saját telkébe elásni börtönbüntetéssel járó közbűntény! Ezt a temetést előre bejelentette április 15-én a Pilvaxban. Kénytelen voltam felszólalni: A csontok nincsenek nálad Egy kolostorban vannak. Mit akarsz eltemetni, csirkecsontokat? - Még aznap kizárt a Petőfi Bizottságból, 27 év után.

Pedig nekem köszönheti, hogy lett egyáltalán Petőfi expedíció. Amikor a rengeteg bajkáli találkozást 1916-ban öreg elhurcoltakkal, vagy a sírfotót, Jókai cikkeit olvasva, és levéltárakban kutatva elhatároztam, hogy szponzort szerzek egy expedícióra, mert most már el kell menni oda, Szibériába, akkor írtam öt milliomosnak, 1988-ban: Soros György, nem vállalta, ezt az amerikai titkárnője közölte telefonban. Spéter Erzsébet nem is válaszolt. Rubik Ernő-nek nem tudtam a lakáscímét, és a Kocka-irodába írtam. A titkárnők valószínűleg eltépték. Béres József szép levelet írt: erre az ügyre ad pénzt, ha csoda történik, mert nincs pénze és gyára. Később megtudtam, hogy akkoriban törték össze a laborját. Végül szeptember 26-án írtam Morvainak, aki 1988. október 2-án levélben azonnal elvállalta. Sokat áldozott rá, de most mindent tönkretett. A temetés költsége pedig összejött most. Tíz milliót adott egy idős orvosnő "a drága Petőfi eltemetésére". Öt milliót adott egy idős úr, aki cserébe a Petőfi Bizottság tagja szeretett volna lenni. (4 hónapig, a Bizottság megszűnéséig volt tag.) Én csak ezt a két szponzort hallottam, de hány embert becsapott, hogy legalább 1000- 1500 ember majd végighallgassa a búcsúbeszédét. Augusztus 6-án aztán sajtótájékoztatón bejelentve feloszlatta az 1989. január 8-a óta működő MPB-t. De Kovács úr, nem csak az elnökségről

mondott le, mint ön írta a cikkében, nem! Újabb besúgó nem fogja átvenni a Petőfi Bizottságot.

Nekem viszont van egy kutató társaságom 2012. július 31-e óta: Szibériai Rabságot Kutatók Társasága (SZiRaKuT). A társaság az expedíció tagjaiból illetve özvegyeiből alakult Kiszelyék lakásán, a Morvai házaspárt kivéve. T.i. Kiszely 2011 februárjában otthagyta Morvait és az egész Bizottságot, mert Morvai majdnem verekedve követelte tőle a koponyát. Akkoriban két orosz KGBs-újságírónak álcázva - Morvainál vendégeskedett, hogy majd megírják az ő fantasztikus élete történetét. Egy egyszerű kazánkovács, aki megtalálta Petőfit. Rövid idő múlva előrukkoltak azzal, hogy csak akkor írják meg, ha a könyv tetején Morvai fotója lesz, kezében a koponyával. Ezért volt a nagy veszekedési jelenet az Úri utcában. Az oroszok, mivel nem kapták meg, eltűntek. Mi Hankó Ildikóval és a SZiRaKuT többi tagja is, mint pl. a Petőfi két orosz versét elemző Szuromi Lajos irodalom-professzor szintén nyelvész özvegye is, kulturáltan küzdünk, kutatva és tárgyalva tovább is a Petőfi-ügy méltó befejezéséért.

Szeretném, ha Fehér Béla a Magyar Idők Lugas rovat főszerkesztője a Bezárt a bazár-ra válaszként írt írást lehozná. Fehér Béla sokat foglalkozik 1848-al, különben nem tudta volna megírni a Kossuth-kiflit. 1985. szept. 14-én, valamint 1986. szept. 9-én pedig a szibériai Petőfi problémával foglalkozott a Magyar Nemzetben.

Idézek 1986-os cikkéből, melynek címe: Van történelmi alapja a szibériai Petőfi legendának, - - méghozzá az utolsó bekezdést:

"Hiszek abban, hogy a szibériai-Petőfi legenda valamely történelmi tény alapján virágzott ki. Talán él még azon a tájon valami hagyomány, talán lelhető még nyoma annak, hogy ott valaha magyarok telepedtek le." Jól hitt benne Fehér úr, és ön le is hozta 2002-ben a Magyar Nemzetben azt a cikkemet, amelyben nemcsak a bécsi minisztertanácsi határozatról írtam, hanem - rábukkanva Lévai Jenő – az 1945-ig kint élt kommunista Raoul Wallenbergről 1948-ban írt könyvére, a cikkben idéztem őt: "mi magunk is kutattunk utána 1915-ben.... Vengorszka faluban ... a temető tanúsága szerint valóban a magyar szabadságharc magyar katonái éltek és haltak meg a cári fogságban." Sok hagyományt gyűjtött Eliasov professzor is Szibériában, aki 1970-ben Ulan-Udé-ban a mongol-ösztöndíjas Lőrinc L. Lászlóhoz bekopogott: „Érdeklő Önt Petőfi?” - mert ő a rab Petrovicsot Petőfinek tartotta. (Esti Hírlap, 1989. szeptember 5.) De Kovács László a Maria Morokova barguzini öreg parasztság elbeszéléséből mindig kihagyja a Franc királyról és Nyikolka cár segítségéről szóló részt! (Ez a PTK szerint a bizonyító erejű tények elhallgatása.) És azt is, hogy Petrovics Annuskának elmondta, hogy súlyosan megsebesült, majdnem eltemették, ezért az egész falu feltámadottnak nevezte őt.

Nemcsak a "hallgattassék meg a másik fél is" - jogán kérem cikkem közlését, hanem 1848-49 teljes megismerésének óhaja nyomán is. Petőfi a szabad sajtóért, minden érv, adat, gondolat közléséért küzdött, ezen a címen is kérem Öntől.

Kéri Edit

amatőr történelem kutató és egy másik magyar forradalom után rabnő.

U.i. ezt a cikket nem hozta le a Magyar Idők!